

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ Б. И. ЗГУРОВА**

при участието на секретаря **СВЕТЛА Р. ЛАЗАРОВА**
като разгледа докладваното от **ВАНЯ Б. И. ЗГУРОВА** Гражданско дело № 20231110106192 по описа за 2023 година

Предявени са установителни искове по чл. 422, ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за заплащане на цена на мораторна лихва за забава върху главница за дялово разпределение, за периода 31.07.19г.-09.06.22г., за суми, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410, ГПК по ч. гр.д. № 33289/22г. по описа на СРС, 69с-в, във връзка с подадено от ответниците възражение по заповедното производство.

Ищецът „ФИРМА“ЕАД твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците С. Н., Л. Н., С. Н., Т. Н. и В. Н. въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответниците топлинна енергия, като те не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение. Твърди, че ответниците са изпаднали в забава. **Претендира се установяване на вземане за мораторна лихва за забава върху главница за дялово разпределение, както следва :**

По отношение на С. Н.- сума в размер на 0,58лева –мораторна лихва за периода от 31.07.19г. до 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение, срещу Л. Н. – сума от 3,51лева- мораторна лихва за периода 31.07.19г.- 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение, срещу С. Н.- -сума в размер на 0,58лева –мораторна лихва за периода 31.07.19г.- 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение , срещу Т. Н.- 0,58лева -мораторна лихва за периода 31.07.19г.- 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение, срещу В. Н. – сума в размер на 0,58лв. –мораторна лихва за периода 31.07.19г.- 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение.

Ответниците по делото С. Н., В. Н. , Л. Н. , С. Н. и Т. Н. в срока по чл. 131,ГПК депозират отговори, с които оспорват предявените срещу тях искове като неоснователни и недоказани , като изрично заявяват , че не оспорват размера на претенцията, а основанието , като считат предявените искове за недоказани. Молят за отхвърляне на исковете . Претендират разноски.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързват потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответниците топлинна енергия, като те не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и таксата за дялово разпределение. Твърди, че ответниците са изпаднали в забава по отношение на дължимата такса за дялово разпределение. **Моли съда да установи вземанията за мораторна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение, доколкото се твърди да са изпаднали в забава за заплащането ѝ.**

Ответниците изрично оспорват основателността на исковете, като оспорват да са изпаднали в забава по отношение заплащане на услугата „дялово разпределение“. Оспорват ищецът да има годно правно основание , въз основа на което да начислява лихва върху услугата „дялово разпределение“. На следващо място се възразява, че след като няма уговорен падеж за заплащане на дължимите суми за услуга „дялово разпределение“, то лихви се начисляват едва след покана от кредитора към длъжника съгл. чл.

84, ал.2,3ЗД. Доколкото липсва покана преди завеждане на делото, считат , че сумите са недължими.

Третото лице помагач на страната на ищеца счита предявените иски за основателни.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

Между страните не се спори че в периода м. 05.2019г. – м. 04.2020г. в имота на ответниците на адрес гр. София, АДРЕС, аб. № ***** е доставена топлинна енергия на претендирана в заповедното производство стойност, както и че същите дължат лихва за забава върху нея , както и дължимостта на сума за извършена услуга „дялово разпределение“ , доколкото за посочените вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410,ГПК по ч. гр.д. 33289/22г. на СРС ,69с-в, която не е оспорена в тези и части и за посочените в заповедта суми в полза на ищеца срещу ответниците е издаден изпълнителен лист по заповедното производство. Доколкото заповедта за изпълнение е била оспорена по заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в само по отношение на мораторната лихва за забава върху главница за дялово разпределение , ищецът е предявил иск за установяване само на това акцесорно вземане.

Съгласно разпоредбите на чл. 36 от ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването и на чл. 10 от Общите условия на договорите между „ФИРМА” ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда – етажна собственост се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение. Видно от представената изравнителна сметка по делото в процесния период е извършена услугата дялово разпределение, поради което потребителите дължат възнаграждение. Такова е присъдено по заповедното производство в полза на ищеца.

По исковите претенции по чл. 422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на иска за законна лихва предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Не е налице спор относно наличието на главен дълг.

Съгласно чл. 32, ал. 2 от Общите условия от 2014 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки продавачът издава за отчетния период кредитни известия на стойността на месечните фактури и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Съгласно чл. 33, ал. 2 от ОУ от 2014 г. клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 за потребено количество топлинна енергия за отчетния период, в 30-дневен срок от датата на публикуването на интернет страницата на продавача. В чл. 33, ал. 4 от ОУ от 2014 г. е предвидено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2, ако не са заплатени в срока по ал. 2. От анализа на посочените разпоредби на Общите условия на ищеца от 2014 г. следва, че, макар да са изискуеми месечно дължимите суми в 30-дневен срок от датата на публикуването на задълженията /съгласно чл. 32, ал. 1 от ОУ от 2014 г./, длъжникът изпада в забава само при неизпълнение на задължението си за заплащане цена на ТЕ в 30-дневен срок от публикуване на фактурата за потребеното количество топлинна енергия за целия отчетен период.

За процесните периоди са приложими Общите условия на ищеца, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, като претенциите за мораторна лихва върху задължението за плащане на цена на услуга „дялово разпределение“ са неоснователни.

Съгласно чл. 32, ал. 1 и ал. 2 от ОУ от 2016 г. месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от НТ /по прогнозно количество/, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от Продавача, а месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на Клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 73 от НТ /на база реален отчет/, се формира въз основа на определеното за него реално количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно

фактура от Продавача. В ал. 3 на чл. 32 от ОУ от 2016 г. е предвидено, че след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от Търговеца, Продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Съгласно чл. 33, ал. 2 клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 4 на чл. 33 продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение обаче липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена и получена от ответниците покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, поради което акцесорните претенции спрямо петимата ответници се явяват неоснователни.

По разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съразмерно на отхвърлените искове в полза на процесуалните представители на ответниците следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски в исковото производство, и в заповедното производство /предвид т. 12 от ТР 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС следва да се постанови осъдителен диспозитив за разноските в заповедното производство/. По дължимите се на ищеца разноски в заповедното производство съдът се е произнесъл с разпореждане от 06.12.22г., постановено по ч. гр.д. № 33289/22г. по описа на СРС, 69с-в. В исковото производство на ищеца не се следват разноски, доколкото установителните претенции се отхвърлят в цялост. В заповедното производство предвид възражението на ищеца по чл. 78, ал.5, ГПК, съдът присъжда съразмерно на отхвърлените искове разноски за адвокатско

възнаграждение, при прилагане разпоредбата на чл. 6, ал.1 , т.2 от Наредба 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / изм. и доп. ДВ бр. 88/04.11.22г./ . В исковото производство разноси за адвокатско възнаграждение са претендирани в минимални размери съгласно Наредбата, поради което не следва да бъдат допълнително намалявани.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от „ФИРМА” ЕАД , ЕИК ***** срещу С. И. Н. с ЕГН ***** иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ,вр. с чл. 86,3ЗД за признаване за установено спрямо ответника С. Н. , че дължи на ищеца сумата от 0,58лева , представляваща мораторна лихва за забава за периода от 31.07.19г. до 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение , за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410,ГПК по ч. гр.д. № 5556/23г. на СРС, 69с-в.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от „ФИРМА” ЕАД , ЕИК ***** срещу Л. С. Н. с ЕГН ***** иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ,вр. с чл. 86,3ЗД за признаване за установено спрямо ответника Л. Н. , че дължи на ищеца сумата от 3,51лева , представляваща мораторна лихва за забава за периода от 31.07.19г. до 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение , за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410,ГПК по ч. гр.д. № 5556/23г. на СРС, 69с-в.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от „ФИРМА” ЕАД , ЕИК ***** срещу С. И. Н. с ЕГН ***** иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ,вр. с чл. 86,3ЗД за признаване за установено спрямо ответника С. Н. , че дължи на ищеца сумата от 0,58лева , представляваща мораторна лихва за забава за периода от 31.07.19г. до 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение , за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410,ГПК по ч. гр.д. № 5556/23г. на СРС, 69с-в.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от „ФИРМА” ЕАД ,

ЕИК ***** срещу Т. И. Н. с ЕГН ***** иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ, вр. с чл. 86, ЗЗД за признаване за установено спрямо ответника Т. Н. , че дължи на ищеца сумата от 0,58лева , представляваща мораторна лихва за забава за периода от 31.07.19г. до 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение , за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410, ГПК по ч. гр.д. № 5556/23г. на СРС, 69с-в.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от „ФИРМА” ЕАД , ЕИК ***** срещу В. И. Н. с ЕГН ***** иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ, вр. с чл. 86, ЗЗД за признаване за установено спрямо ответника В. Н. , че дължи на ищеца сумата от 0,58лева , представляваща мораторна лихва за забава за периода от 31.07.19г. до 09.06.22г. върху главница за дялово разпределение , за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410, ГПК по ч. гр.д. № 5556/23г. на СРС, 69с-в.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. К. И. Б. в качеството на процесуален представител на отв. С. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА сумата от 400лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в исковото производство .

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. М. Л. Л. от САК в качеството на процесуален представител на отв. Л. С. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА сумата от 400лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в исковото производство.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. Н. И. И. от САК в качеството на процесуален представител на отв. С. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА сумата от 400лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в исковото производство.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. В. Ф. С. от САК в качеството на процесуален представител на отв. Т. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА сумата от 400лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в

исковото производство.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. С. Й. Д. от САК в качеството на процесуален представител на отв. В. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА сумата от 400лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в исковото производство.

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. М. Л. Л. от САК в качеството на процесуален представител на длъжника по заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в - С. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА , вр. с чл. 78, ал.5,ГПК сумата от 1,33 лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в .

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. В. Ф. С. от САК в качеството на процесуален представител на длъжника по заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в – Л. С. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА , вр. с чл. 78, ал.5,ГПК сумата от 8,04 лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в .

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. С. Й. Д. от САК в качеството на процесуален представител на длъжника по заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в – С. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА , вр. с чл. 78, ал.5,ГПК сумата от 1,33 лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в .

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. К. И. Б. от САК в качеството на процесуален представител на длъжника по заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в – Т. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА , вр. с чл. 78, ал.5,ГПК сумата от 1,33 лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в .

ОСЪЖДА „ФИРМА” ЕАД, ЕИК ***** да заплати на АДВ. Н. И. И. от САК в качеството на процесуален представител на длъжника по заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в – В. И. Н. ,на основание чл. 38, ал.1, т.2 ЗА , вр. с чл. 78, ал.5,ГПК сумата от 1,33 лева , представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в заповедното производство по ч. гр.д. № 33289/22г. на СРС, 69с-в .

Решението е постановено при участието в процеса на **„ФИРМА“ ЕООД**, като трето лице помагач на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____